

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 75

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 16)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài tư duy, tu tập môn giải thoát Thọ sinh, tăng trưởng rộng lớn, ghi nhớ chẳng bỏ rời hương về phía thành Ca-tỳ-la, Thiện Tài đi dần đến giảng đường Bồ-tát tập hội phổ hiện pháp giới quang minh.

Trong giảng đường này có thần hiệu Vô Ưu Đức cùng một vạn Thần chủ về cung điện đồng nghinh tiếp Thiện Tài và nói:

–Hy hữu thay ông đã đến! Ông có trí tuệ lớn, có dũng mãnh lớn, khéo tu môn giải thoát tự tại chẳng nghĩ bàn, tâm không bao giờ bỏ thệ nguyện rộng lớn, khéo quán sát cảnh giới của các pháp, an trụ thành pháp, nhập vô lượng môn phương tiện, thành tựu biển lớn công đức của Như Lai, được biện tài vi diệu khéo điều phục chúng sinh, được thân Thánh trí hằng thuận tu hành, biết các tâm hành sai khác của chúng sinh đều làm cho họ hoan hỷ, hưởng theo Phật đạo.

Chúng tôi xem ông tu các hạnh diệu tâm không xao lãng, oai nghi cử chỉ thấy đều thanh tịnh.

Chẳng bao lâu ông sẽ được ba nghiệp vô thượng trang nghiêm thanh tịnh của Như Lai, dùng những tướng tốt trang nghiêm thân mình, dùng mười trí lực trau sáng tâm mình, du hành nơi thế gian.

Chúng tôi quán ông tinh tấn dũng mãnh không ai sánh, chẳng bao lâu sẽ được thấy khắp tất cả chư Phật nơi ba đời nghe, lãnh hội chánh pháp, chẳng bao lâu sẽ được sự an lạc của Tam-muội Thiên định giải thoát nơi tất cả Bồ-tát, chẳng bao lâu sẽ nhập môn giải thoát sâu xa của chư Phật, Như Lai. Vì sao? Vì ông được gặp Thiện tri thức, thân cận cúng dường, nghe nhận lời chỉ dạy, ghi nhớ tu hành, chẳng lười chẳng thoái, không lo không hối, không có chướng ngại, mà và dân ma không thể ngăn trở được, chẳng bao lâu ông sẽ được thành tựu quả Vô thượng Bồ-đề.

Đồng tử Thiện Tài nói:

–Như lời của chư Thánh giả vừa nói, tôi nguyện sẽ đều được như vậy.

Tôi nguyện cho tất cả chúng sinh dứt hết những phiền não, rời những nghiệp ác, sinh những an lạc, tu những tịnh hạnh.

Bạch chư Thánh giả! Tất cả chúng sinh khởi phiền não, tạo nghiệp ác, đọa cõi ác, hoặc thân hoặc tâm hằng chịu đau khổ.

Bồ-tát thấy như vậy trong tâm rất đau xót.

Ví như người chỉ có một con, nên rất thương yêu. Bỗng thấy con mình bị người chặt tay chân, thì trong tâm đau đớn biết ngần nào.

Cũng vậy, Đại Bồ-tát thấy các chúng sinh vì nghiệp phiền não mà bị đọa nơi ba đường ác, chịu đủ loại khổ, thì trong tâm vô cùng đau xót.

Nếu thấy chúng sinh phát khởi ba nghiệp lành về thân, ngữ, ý, sinh lên cõi trời, vào cõi người được an vui thì tâm Bồ-tát hết sức hoan hỷ. Vì sao? Vì Bồ-tát chẳng vì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mình mà cầu Nhất thiết trí, vì Bồ-tát chẳng tham những dục lạc trong vòng sinh tử, chẳng chuyển theo uy lực của tướng đảo, kiến đảo, tâm đảo, kết sử, tùy miên, ái kiến, chẳng khởi những tưởng vui của chúng sinh, chẳng ham say sự an lạc của thiền định, chẳng phải vì có chướng ngại mỗi nhọc, thoái chuyển mà trụ tại sinh tử, chỉ vì thấy chúng sinh ở trong các cõi chịu đủ mọi sự khổ nên khởi tâm đại Bi, dùng sức của đại nguyện để thấu giữ chúng sinh, vì sức bi nguyện mà tu hành Bồ-tát, vì dứt tất cả phiền não của chúng sinh, vì cầu trí Nhất thiết của Như Lai, vì cúng dường tất cả chư Phật, vì làm nghiêm tịnh tất cả cõi nước rộng lớn, vì tẩy sạch tất cả dục lạc của chúng sinh và những tạo tác nơi thân, tâm của họ, nên Bồ-tát ở trong sinh tử không nhàm chán.

Bạch chư Thánh giả! Đại Bồ-tát đối với chúng sinh làm đồ trang nghiêm, vì khiến họ sinh nơi cõi trời, người được giàu sang vui sướng; làm cha mẹ, vì an lập tâm Bồ-đề cho họ; làm người dưỡng dục, vì làm cho họ thành tựu đạo Bồ-tát; làm người hộ vệ, vì làm cho họ xa rời ba đường ác; làm người lái thuyền, vì đưa họ qua biển sinh tử; làm chỗ quy y, vì làm cho họ khỏi sợ ma phiền não; làm chỗ cứu cánh, vì làm cho họ vĩnh viễn được an vui, trong mát; làm bờ bến, vì làm cho họ vào biển chư Phật; làm Đạo sư, vì đưa họ đến đảo châu báu tất cả pháp; làm hoa đẹp, vì làm nở tâm công đức của chư Phật; làm đồ trang nghiêm, vì thường phóng ra ánh sáng phước đức trí tuệ; làm người đáng mến, vì làm việc gì cũng đều đúng đắn trang nghiêm; làm người đáng tôn trọng, vì xa rời tất cả nghiệp ác; làm Phổ Hiền, vì đầy đủ tất cả thân uy nghiêm; làm ánh sáng lớn, vì thường phóng ra ánh sáng trí tuệ; làm mây lớn, vì thường mưa tất cả pháp cam lộ.

Bạch chư Thánh giả! Lúc Bồ-tát tu các hạnh như vậy, làm cho tất cả chúng sinh đều mến thích, đầy đủ pháp lạc.

Lúc này, Thiện Tài sắp bước lên pháp đường, Thần chủ về cung điện Vô Ưu Đức và chúng Thần đem những tràng hoa, hương xoa, hương bột thượng diệu và đủ thứ trang nghiêm quý hơn cõi trời rải lên trên người Thiện Tài, nói kệ rằng:

*Nay ông xuất thế gian
Làm đèn sáng cho đời
Vì khắp các chúng sinh
Mà cầu Vô Thượng Giác.
Vô lượng ức ngàn kiếp
Khó thể được gặp ông
Mặt trời công đức mọc
Trừ tăm tối cho đời.
Ông thấy các chúng sinh
Bị điên đảo che lấp
Mà khởi tâm đại Bi
Cầu chúng đạo vô sư
Ông dùng tâm thanh tịnh
Tâm cầu Phật Bồ-đề
Phụng sự Thiện tri thức
Chẳng tự tiếc thân mạng
Ông ở các thế gian
Không tựa không chấp trước
Tâm ông vô ngại khắp
Thanh tịnh như hư không.*

*Ông tu hạnh Bồ-đề
Công đức đều viên mãn
Phóng ánh sáng trí tuệ
Chiếu khắp cả thế gian.
Ông chẳng rời thế gian
Cũng chẳng vướng thế gian
Đi trong đời vô ngại
Như gió thổi hư không.
Ví như hỏa tai khởi
Không gì làm tắt được
Ông tu hạnh Bồ-tát
Lửa tình tấn cũng vậy.
Dũng mãnh đại tinh tấn
Kiên cố chẳng lay động
Sư tử tuệ kim cương
Du hành không sợ hãi.
Trong tất cả pháp giới
Có bao nhiêu biển cõi
Ông đều đi đến được
Thân cận Thiện tri thức.*

Thần Vô Ưu Đức nói kệ xong, vì mến thích chánh pháp nên theo luôn bên Đồng tử Thiện Tài.

Thiện Tài vào trong giảng đường Phổ hiện pháp giới quang minh tìm cô gái họ Thích, thấy cô ấy đang ngồi trên tòa Sư tử hoa sen báu, có tám vạn bốn ngàn thể nữ vây quanh.

Những thể nữ này đều là tộc họ của vua, thuở quá khứ đã tu hạnh Bồ-tát, đồng gieo căn lành, bố thí ái ngữ giáo hóa khắp chúng sinh, đã thấy rõ được cảnh Nhất thiết trí, đã cùng tu tập hạnh Phật Bồ-đề, hằng trụ chánh định, thường dùng đại Bi giáo hóa khắp muôn loài như đối với con một, đầy đủ tâm từ, quyến thuộc thanh tịnh, quá khứ đã thành tựu các phương tiện thiện xảo chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát, đều không thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ-đề, đầy đủ những Ba-la-mật của Bồ-tát, rời những chấp trước, chẳng thích sinh tử, dù đi trong các cõi mà tâm luôn thanh tịnh, thường siêng quán sát đạo Nhất thiết trí, lia vòm lưới chướng ngại ngăn che, vượt khỏi chỗ chấp, từ Pháp thân mà hiện hóa thân, sinh hạnh Phổ hiền, lớn sức Bồ-tát, mặt trời trí đèn sáng tuệ đều đã viên mãn.

Bấy giờ, Thiện Tài đến đánh lễ nơi chân của Thích Nữ Cù-ba, đứng chấp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào ở trong sinh tử chẳng bị lỗi sinh tử làm nhiệm? Làm thế nào biết rõ tự tánh của pháp mà chẳng trụ nơi hàng Thanh văn, Bích-chi-phật? Làm thế nào đầy đủ Phật pháp mà tu hạnh Bồ-tát? Làm thế nào trụ nơi bậc Bồ-tát mà nhập cảnh giới Phật? Làm thế nào vượt qua thế gian mà thọ sinh nơi thế gian? Làm thế nào thành tựu Pháp thân mà thị hiện vô biên sắc thân? Làm thế nào chứng pháp vô tướng mà vì chúng sinh thị hiện các tướng? Làm thế nào biết pháp không thuyết mà rộng vì chúng sinh diễn thuyết các pháp? Làm thế nào biết chúng sinh là không mà chẳng hề bỏ sự giáo hóa chúng sinh? Làm thế nào dù biết chư Phật không sinh không diệt mà siêng cúng dường không thoái

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chuyển? Làm thế nào dù biết các pháp là không nghiệp không báo mà tu những hạnh lành luôn không thôi nghĩ?

Nàng Cù-ba nói:

–Lành thay! Lành thay! Nay thiện nam! Nay ông có thể hỏi những việc làm của Đại Bồ-tát như vậy, do ông tu tập những hạnh nguyện Phổ hiền nên mới có thể hỏi như vậy.

Ông lắng nghe và khéo suy gẫm. Ta sẽ nương nơi thần lực của Phật mà giảng nói cho ông.

Nay thiện nam! Nếu các Bồ-tát thành tựu mười pháp thì có thể viên mãn hạnh Nhân-đà-la võng phổ trí quang minh của Bồ-tát.

Đây là mười pháp:

Nương nơi Thiện tri thức. Được sự hiểu biết thù thắng lớn rộng. Được sự ưa thích thanh tịnh. Tập hợp tất cả phước trí. Nghe chánh pháp nơi chư Phật. Tâm chẳng hề rời bỏ Phật ba đời. Đồng hạnh với tất cả Bồ-tát. Được tất cả Như Lai hộ niệm. Đại bi diệu nguyện đều thanh tịnh. Có thể dùng trí lực dứt hết sinh tử của tất cả chúng sinh.

Nay thiện nam! Nếu thân cận Thiện tri thức thì Bồ-tát có thể tinh tấn tu tập bất thoái, làm xuất sinh vô tận Phật pháp.

Nay thiện nam! Bồ-tát dùng mười pháp để phụng sự Thiện tri thức.

Đây là mười pháp: Không tham tiếc thân mạng mình. Tâm chẳng tham cầu sự vui thế gian. Biết tất cả pháp tánh đều bình đẳng. Trọn chẳng bỏ nguyện Nhất thiết trí. Quán sát thật tướng của pháp giới. Tâm hằng rời bỏ biển tất cả hữu. Biết pháp như không, tâm không chỗ nương. Thành tựu tất cả đại nguyện của Bồ-tát. Thường có thể thị hiện ở tất cả biển cõi. Tịnh tu trí tuệ vô ngại của Bồ-tát.

Nay thiện nam! Nên dùng pháp này để phụng sự tất cả Thiện tri thức không trái nghịch.

Bấy giờ, nàng Thích nữ Cù-ba muốn nêu rõ lại nghĩa này, nên nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương, nói kệ rằng:

*Bồ-tát vì lợi các chúng sinh
Chánh niệm phụng sự Thiện tri thức
Tôn kính như Phật tâm không lười
Hạnh này ở đời như lưới Đế.
Thắng giải rộng lớn như hư không
Tất cả ba đời đều vào trong
Cõi nước, chúng sinh, Phật đều vậy
Đây là hạnh Phổ trí quang minh.
Chí nguyện như không không giới hạn
Dứt hẳn phiền não lìa trần cấu
Tất cả chỗ Phật tu công đức
Hạnh này ở đời như mây thân.
Bồ-tát tu tập Nhất thiết trí
Biển công đức chẳng thể nghĩ bàn
Làm tịnh thân phước đức trí tuệ
Hạnh này ở đời hành chẳng nhiễm.
Chỗ tất cả chư Phật Như Lai
Nghe nhận Phật pháp không nhàm chán*

*Có thể sinh đèn trí thật tướng
Hạnh này là hạnh chiếu khắp đời.
Chư Phật nơi mười phương nhiều vô lượng
Một niệm tất cả đều vào được
Tâm hằng chẳng bỏ các Như Lai
Là hạnh nguyện lớn hướng Chánh giác
Vào đại chúng hội của chư Phật
Biển Tam-muội của chư Bồ-tát
Biển nguyện cho đến biển phương tiện
Hạnh này ở đời hạnh lười Đế
Tất cả chư Phật đều gia trì
Tận thuở vị lai vô biên kiếp
Xứ xứ tu hành đạo Phổ Hiền
Là hạnh phân thân của Bồ-tát.
Thấy các chúng sinh chịu nhiều khổ
Khởi đại Từ bi hiện thế gian
Diễn nói ánh sáng trừ tối tăm
Là hạnh trí nhật của Bồ-tát.
Thấy những chúng sinh tại các cõi
Vì nhóm vô biên diệu pháp luân
Khiến họ dứt hẳn dòng sinh tử
Đây là tu hành hạnh Phổ Hiền.
Bồ-tát tu tập phương tiện này
Tùy tâm chúng sinh mà hiện thân
Ở khắp tất cả trong các cõi
Hóa độ vô lượng những hàm thức.
Dùng sức phương tiện đại Từ bi
Hiện thân cùng khắp các thế gian
Tùy họ hiểu, muốn mà thuyết pháp
Đều khiến hướng đến đạo Bồ-đề.*

Nói kệ xong, Thích-ca Cù-ba bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Ta đã thành tựu môn giải thoát Quán sát tất cả biển Tam-muội của Bồ-tát.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Cảnh giới của môn giải thoát ấy như thế nào?

Thích-ca Cù-ba nói:

–Này thiện nam! Ta nhập môn giải thoát ấy, biết số kiếp nhiều như số vi trần nơi cõi Phật trong thế giới Ta-bà này, có bao nhiêu chúng sinh nơi các cõi chết đây sinh kia, làm lành làm dữ, chịu những quả báo, có cầu xuất ly, chẳng cầu xuất ly, chánh định, tà định và bất định, thiện căn có phiền não, thiện căn không phiền não, thiện căn đầy đủ, thiện căn không đầy đủ, bất thiện căn thô tóm lấy thiện căn, thiện căn thô tóm lấy bất thiện căn. Chúng sinh chứa nhóm những pháp thiện và bất thiện như vậy ta đều thấy biết.

Lại trong những kiếp ấy, có bao nhiêu Đức Phật, danh hiệu, thứ lớp xuất hiện ta đều biết rõ.

Chư Phật Thế Tôn ấy từ lúc mới phát tâm, dùng phương tiện cầu Nhất thiết trí, xuất sinh tất cả những biển đại nguyện, cúng dường chư Phật, tu hạnh Bồ-tát, thành Đẳng chánh giác, chuyển diệu pháp luân, hiện đại thần thông, hóa độ chúng sinh, ta đều biết rõ.

Ta cũng biết chúng hội sai biệt của chư Phật ấy. Trong đó có chúng sinh y nơi thừa Thanh văn mà được xuất ly. Chúng Thanh văn này quá khứ đã tu tập tất cả thiện căn và được những trí tuệ ta đều biết rõ.

Có những chúng sinh y nơi thừa Độc giác mà được xuất ly. Những Độc giác này có bao nhiêu thiện căn, được Bồ-đề giải thoát tịch diệt, thần thông biến hóa, tạo mọi thành tựu đầy đủ cho chúng sinh, nhập Niết-bàn, ta đều biết rõ.

Ta cũng biết chư Bồ-tát trong chúng hội ấy, từ khi mới phát tâm tu tập thiện căn, xuất sinh vô lượng hạnh nguyện lớn, thành tựu đầy đủ những môn Ba-la-mật, trang nghiêm đạo Bồ-tát, dùng sức tự tại nhập địa Bồ-tát, trụ địa Bồ-tát, quán địa Bồ-tát, làm tịnh địa Bồ-tát, tướng địa của Bồ-tát, trí địa của Bồ-tát, trí thâm tóm của Bồ-tát, trí giáo hóa chúng sinh của Bồ-tát, trí kiến lập của Bồ-tát, cảnh giới nơi hạnh rộng lớn của Bồ-tát, hạnh thần thông của Bồ-tát, biển Tam-muội của Bồ-tát, phương tiện của Bồ-tát, Bồ-tát trong mỗi niệm nhập biển Tam-muội, được ánh sáng Nhất thiết trí, được mây chớp sáng Nhất thiết trí, được thật tướng nhãn, đã thông đạt Nhất thiết trí, đã trụ nơi biển cõi, đã nhập biển pháp, đã biết biển chúng sinh, đã trụ vào phương tiện, đã phát thệ nguyện hiện thần thông, ta đều biết rõ cả.

Này thiện nam! Cõi Ta-bà này, tận thuở vị lai có những biển kiếp xoay vần chẳng dứt, ta đều biết rõ.

Như biết cõi Ta-bà, ta cũng biết số thế giới như vi trần trong thế giới Ta-bà, ta cũng biết tất cả thế giới trong thế giới Ta-bà, cũng biết thế giới có trong vi trần của thế giới Ta-bà, cũng biết mười phương thế giới ở ngoài thế giới Ta-bà, cũng biết chủng loại thế giới thuộc về thế giới Ta-bà, cũng biết vô lượng chủng loại thế giới thuộc mười phương thế giới trong biển thế giới Hoa tạng này của Thế Tôn Tỳ-lô-giá-na. Đó là thế giới rộng rãi, thế giới an lập, thế giới xoay, thế giới tràng, thế giới sai biệt, thế giới chuyển, thế giới liên hoa, thế giới Tu-di, thế giới danh hiệu.

Tất cả những thế giới trong biển thế giới này, do diệu lực từ bản nguyện của Đức Thế Tôn Tỳ-lô-giá-na nên ta đều biết rõ và ghi nhớ cả.

Ta cũng nhớ những biển nhân duyên từ thuở xưa của Đức Như Lai. Đó là tu tập phương tiện của tất cả thừa, trụ nơi hạnh Bồ-tát trong vô lượng kiếp, làm thanh tịnh cõi nước của Phật, giáo hóa chúng sinh, phụng sự chư Phật, tạo lập trụ xứ, nghe thọ pháp thuyết giảng, được các Tam-muội, được sự tự tại, tu Thí ba-la-mật, nhập biển công đức Phật, trì giới, hành khổ hạnh, đầy đủ các nhãn, tinh tấn dũng mãnh, thành tựu thiền định, viên mãn tuệ thanh tịnh, thị hiện thọ sinh khắp mọi nơi, hạnh nguyện Phổ hiền thấy đều thanh tịnh, vào khắp các cõi, làm tịnh khắp cõi Phật, vào khắp biển trí của Phật, thâm tóm khắp Phật Bồ-đề, được đại Trí quang minh của Như Lai, chứng tánh Nhất thiết trí của chư Phật, thành Đẳng chánh giác, chuyển diệu pháp luân và đạo tràng chúng hội của Phật, tất cả chúng sinh trong chúng hội của Phật, những thiện căn đã gieo từ trước đến nay, từ lúc mới phát tâm tạo mọi thành tựu đầy đủ cho chúng sinh, phương tiện tu hành, niệm niệm tăng trưởng, được những Tam-muội thần thông giải thoát, ta đều biết rõ tất cả. Vì sao? Vì môn giải thoát của ta đã được đây, có thể biết tâm hành của tất cả chúng sinh, tất cả thiện căn của chúng sinh được tu hành, tất cả chỗ tạp

nhhiêm, thanh tịnh của chúng sinh, tất cả sự sai biệt của chúng sinh, tất cả môn Tam-muội của Thanh văn, tất cả Tam-muội, thần thông giải thoát của Duyên giác, giải thoát ánh sáng của tất cả Bồ-tát, của tất cả Như Lai ta đều biết rõ.

Thiện Tài thưa:

–Thánh giả được môn giải thoát này đã bao lâu?

Thích nữ Cù-ba nói:

–Này thiện nam! Thuở xưa, trải qua số kiếp nhiều như số vi trần của cõi Phật, có kiếp tên là Thắng hạnh, thế giới tên là Vô úy, trong thế giới đó có bốn châu thiên hạ tên là An ổn, châu Diêm-phù-đề của bốn châu thiên hạ đó có thành của vua tên là Cao Thắng Thọ, vương thành này là thượng thủ trong tám mươi vương thành. Quốc vương tên là Tài Chủ có sáu vạn thể nữ, năm trăm Vương tử, năm trăm đại thần.

Các Vương tử này đều dũng mãnh có khả năng dẹp được oán địch.

Thái tử tên là Oai Đức Chủ, thân tướng oai dũng đẹp đẽ, mọi người đều thích nhìn. Vương tử này dưới bàn chân bằng đầy, đủ luân tướng, lưng bàn chân vun cao, ngón tay ngón chân đều có màng mỏng, gót chân ngay bằng, tay chân mềm mại, bắp chân như lộc vương, bảy chỗ viên mãn, âm tàng ẩn kín, phần trên của thân mình như Sư tử vương, hai vai đầy đặn, hai tay suông dài, thân tướng ngay, thẳng, cổ ba ngón, má như Sư tử, đủ bốn mươi cái răng, tất cả đều bằng kín, bốn răng nanh trắng bóng, lưỡi dài rộng, phạm âm vang xa, tròng mắt xanh biếc, lông mắt như ngư vương, chạng mày có bạch hào, trên đỉnh đầu có nhục kế, da dẻ mịn láng màu chân kim, lông trên thân đều xoắn lên trên, tóc màu đế thanh, thân tròn đầy, thẳng như cây Ni-câu-đà.

Lúc đó, Thái tử tuân lệnh Phụ vương cùng một ngàn thể nữ vào vườn Hương nha du ngoạn. Thái tử ngồi nơi tòa Sư tử đại ma-ni trong xe báu đẹp, có đủ các loại trang hoàng, năm trăm thể nữ cầm dây báu kéo xe đi, dừng, chững mực, không nhanh không chậm. Trăm ngàn vạn người cầm lọng báu, trăm ngàn muôn người cầm cờ báu, trăm ngàn muôn người cầm phướn báu, trăm ngàn muôn người thổi nhạc, trăm ngàn muôn người đốt hương thơm, trăm ngàn muôn người rải hoa đẹp, tùy tùng trước sau theo xe Thái tử.

Đường sá bằng phẳng, rải đầy những hoa đẹp, cây báu giăng hàng, lưới báu phủ che, đủ các kiểu lầu gác chứa những châu báu, hoặc bày biện những vật trang nghiêm, hoặc chưng bày những thức uống ăn, hoặc treo y phục, hoặc sắm đủ những vật dụng, hoặc sắp đặt những phụ nữ đẹp với vô lượng đồng bội thị tùng, tùy ai cần gì ban cho.

Bấy giờ, có bà mẹ tên là Thiện Hiện dẫn theo một đồng nữ tên là Cự Túc Diêu Đức, đồng nữ này dung nhan đoan chánh, mập ốm vừa phải, cao thấp vừa tầm, mắt và tóc xanh biếc, tiếng nói như phạm âm, nghề khéo, luận giỏi, siêng năng kính nhường, đủ tâm thương xót, biết hổ thẹn, nhu hòa, chất trực, lìa ngu si, ít tham dục, không dua nịnh, đối lừa, đồng nữ cùng mẫu thân ngồi xe báu, các thể nữ theo hầu từ vương thành xuất phát, đi trước xe của Thái tử.

Đồng nữ ấy thấy Thái tử bèn sinh tâm yêu mến, nói với mẹ là nàng muốn kính thờ người này nếu không toại nguyện quyết sẽ tự vẫn.

Người mẹ bảo với nàng là chớ có ý đó. Vì sao? Vì điều ấy khó đạt được. Người này đủ các tướng Luân vương, sau này lên ngôi vua sẽ làm Chuyển luân vương, có Bảo Nữ xuất hiện, bay trên hư không tự tại, chúng ta là hàng tầm thường chớ sinh ý tưởng đó, vì sự việc ấy khó thành.

Bên cạnh khu vườn Hương nha có một đạo tràng tên là Pháp vân quang minh, có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Như Lai hiệu là Thắng Nhật Thân, đủ mười tôn hiệu, xuất hiện trong đó đã được bảy ngày.

Khi ấy, Đồng nữ Diệu Đức chộp mắt trong giây lát mộng thấy Đức Phật kia. Khi thức dậy, trên hư không có thiên thần bảo đồng nữ: Như Lai Thắng Nhật Thân thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác nơi đạo tràng Pháp vân quang minh đã được bảy ngày, chúng Bồ-tát vây quanh tám Bộ chúng, Thiên, Long,... cùng chư Thiên, chư Thần vì muốn thấy Phật nên đều tập hội.

Đồng nữ Diệu Đức do mộng thấy Phật, lại nghe công đức của Phật nên tâm nàng an ổn không khiếp sợ, ở trước Thái tử nói kệ rằng:

*Thân tôi rất đoan chánh
Tiếng đồn khắp mười phương
Trí tuệ không ai hơn
Khéo giỏi đủ các nghề.
Vô lượng trăm ngàn chúng
Thấy tôi đều say đắm
Tâm tôi đối với họ
Không một niệm ái dục
Không sân cũng không hận
Không ghét cũng không mừng
Chỉ phát tâm rộng lớn
Lợi ích các chúng sinh
Nay tôi thấy Thái tử
Đủ những tướng công đức
Tâm tôi rất vui mừng
Khắp thân đều thư thái.
Sắc tướng như báu sáng
Tóc đẹp xoắn bên phải
Trán rộng, mày nhỏ cong
Tâm tôi nguyện thờ kính.
Tôi xem thân Thái tử
Giống như tượng chân kim
Cũng như núi báu lớn
Tướng tốt có ánh sáng.
Mắt rộng màu xanh biếc
Mặt tròn, má sư tử
Vui vẻ giọng nói hay
Xin thương thấu nhận tôi.
Tướng lưỡi rộng dài đẹp
Đỏ như màu đồng đỏ
Phạm âm, tiếng Khẩn-na
Ai nghe cũng hoan hỷ
Miệng vuông chẳng rộng hẹp
Răng trắng đều kín bằng
Lúc phát ngôn, hiện cười
Người thấy tâm hoan hỷ.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân Ly cấu thanh tịnh
Đủ ba mươi hai tướng
Tất sẽ ở cõi này
Làm bậc Chuyển luân vương*

Bấy giờ, Thái tử bảo đồng nữ:

–Nàng là con gái của ai? Ai bảo vệ nàng? Nếu trước đã thuộc về người khác, thì ta không nên sinh tâm ái nhiễm.

Thái tử nói kệ rằng:

*Thân nàng rất thanh tịnh
Đầy đủ tướng công đức
Nay ta có lời hỏi
Hiện nàng ở với ai?
Cha mẹ nàng tên gì?
Nay nàng hệ thuộc ai?
Nếu đã thuộc người khác
Người đó thấu nhận nàng.
Nàng chẳng trộm của người
Nàng không tâm giết hại
Nàng chẳng phạm tà dâm
Nàng nương lời nói nào
Chẳng nói xấu người khác
Chẳng phá thân thuộc người
Chẳng xâm cảnh giới người
Chẳng giận hờn người khác
Chẳng sinh kiến tà hiểm
Chẳng làm việc sai trái
Chẳng dùng sức dua nịnh
Phương tiện dối thế gian
Tôn trọng cha mẹ chẳng?
Kính Thiện tri thức chẳng?
Thấy những người nghèo cùng
Phát tâm giúp đỡ chẳng?
Nếu có Thiện tri thức
Dạy bảo pháp cho nàng
Nàng phát tâm kiên cố
Hoàn toàn tôn trọng chẳng?
Có kính mến Phật chẳng?
Có biết Bồ-tát chẳng?
Chúng tăng biển công đức
Nàng có tôn kính chẳng?
Nàng có biết pháp chẳng?
Dạy được chúng sinh chẳng?
Nàng ở trong chánh pháp
Hay ở trong phi pháp
Thấy những người cô độc*

Nàng có thương xót chăng?
Thấy chúng sinh đường ác
Nàng có thương yêu chăng?
Thấy người được vinh hạnh
Nàng có hoan hỷ chăng?
Người đến bức hại nàng
Nàng có phiền giận chăng?
Nàng phát tâm Bồ-đề
Khai ngộ chúng sinh chăng?
Vô biên kiếp tu hành
Thường không nhàm chán chăng?

Thân mẫu của đồng nữ nói kệ trả lời Thái tử:

Thái tử hãy lắng nghe
Nay tôi nói đồng nữ
Mới sinh đến trưởng thành
Tất cả những nhân duyên
Thái tử ngày mới sinh
Nàng từ hoa sen xanh
Mắt nàng sáng dài rộng
Chi phần đều hoàn mỹ.
Tôi từng nơi mùa xuân
Du ngoạn vườn Sa-la
Thấy khắp những được thảo
Mọi thứ đều tươi tốt.
Cây lạ trở hoa đẹp
Trông đó như mây lành
Chim đẹp cùng hòa hót
Cả rừng bừng vui tươi
Cùng đi tám trăm cô
Đoan chánh hơn lòng người
Y phục đều tươi đẹp
Ca ngâm đều rất hay
Vườn đó có ao tắm
Tên là Liên Hoa Tràng
Tôi ngồi trên bờ ao
Thể nữ hầu chung quanh.
Ở trong ao sen ấy
Bồng sinh hoa ngàn cánh
Cánh báu, cọng lưu ly
Vàng Diêm-phù làm đài
Bấy giờ, là hừng sáng
Mặt trời mới lộ dạng
Hoa ấy đương nở ra
Phóng ánh sáng thanh tịnh.
Ánh sáng ấy rất mạnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dường như mặt trời mọc
Chiếu khắp Diêm-phù-đề
Mọi người đều khen lạ.
Bấy giờ, thấy đồng nữ
Từ hoa sen đó sinh
Thân nàng rất thanh tịnh
Chi phần đều viên mãn.
Đây là báu nhân gian
Từ nơi nghiệp tịnh sinh
Nhân trước không hư mất
Nay thọ quả báo này
Tóc biếc, mắt sen xanh
Tiếng Phạm sắc tướng vàng
Tràng hoa búi tóc báu
Thanh tịnh không chút nhơ.
Chi tiết đều đầy đủ
Thân nàng không khiếm khuyết
Dường như tượng chân kim
Đặt ở trong hoa báu.
Chân lông mùi chiên-đàn
Xông khắp cả mọi nơi
Miệng phát mùi sen xanh
Thường diễn tiếng phạm âm
Chỗ của nàng này ở
Thường có âm nhạc trời
Chẳng nên để kẻ hèn
Sánh đôi với nàng ấy.
Thế gian không người nào
Xứng đáng làm chồng nàng
Duy Thái tử tướng tốt
Xin thấu nhận nàng này.
Chẳng cao cũng chẳng thấp
Chẳng thô cũng chẳng tế
Toàn thân đều đoan nghiêm
Xin hãy thấu nạp nàng.
Văn tự pháp toán số
Tất cả những nghề khéo
Nàng đều thông suốt cả
Xin hãy thấu nhận nàng.
Biết rõ những binh pháp
Khéo phán đoán kiện tụng
Độ được kẻ khó điều
Xin hãy thấu nạp nàng.
Thân nàng rất thanh tịnh
Người thấy không nhàm chán

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Công đức tự trang nghiêm
Hãy nên thấu nhận nàng
Chúng sinh có họa hoạn
Khéo rõ duyên khởi đó
Đúng bệnh mà cho thuốc
Diệt trừ được tất cả
Những ngôn ngữ Diêm-phù
Vô lượng thứ sai khác
Cho đến tiếng âm nhạc
Nàng thông suốt tất cả
Những nghề của phụ nữ
Nàng này biết hết thảy.
Không ai vượt qua được
Xin nên thấu nạp nàng
Chẳng ganh cũng chẳng tiếc
Không tham cũng không giận
Tánh dịu dàng chất trực
Rời bỏ các thô ác
Cung kính bậc tôn túc
Phụng sự không trái nghịch
Thích tu các hạnh lành
Luôn có thể tùy thuận.
Nàng thấy người già bệnh
Nghèo cùng và hoạn nạn
Đơn độc, không chỗ nương
Đều sinh tâm xót thương
Thường quán đệ nhất nghĩa
Chẳng cầu tự lợi lạc
Chỉ nguyện lợi chúng sinh
Dùng đầy trang nghiêm tâm.
Đi đứng cùng ngồi nằm
Tất cả không phóng dật
Nói năng và yên lặng
Ai thấy cũng vui mừng
Dù ở tất cả chỗ
Đều không tâm nhiễm vướng
Thấy người có công đức
Thích nhìn không biết nhàm.
Tôn trọng Thiện tri thức
Thích thấy người lià ác
Tâm nàng không loạn động
Xét trước sau mới làm.
Trang nghiêm với phước trí
Tất cả không oán hận
Hơn hết trong hàng nữ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xưng phụng sự Thái tử.

Bấy giờ Thái tử đã vào vườn Hương nha, nên nói với Đồng nữ Diệu Đức và bà Thiện Hiện:

–Này thiện nữ! Ta cầu Vô thượng Bồ-đề, nơi cùng tận vô lượng kiếp vị lai, đốc chứa nhóm pháp trợ đạo Nhất thiết trí, tu tập vô biên hạnh Bồ-tát, làm thanh tịnh tất cả Ba-la-mật, cúng dường tất cả Như Lai, hộ trì tất cả giáo Phật pháp làm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, sẽ làm cho chủng tánh của tất cả Như Lai chẳng mất, sẽ theo chủng tánh của tất cả chúng sinh để tạo mọi thành tựu đầy đủ cho họ, sẽ diệt khổ nơi sinh tử cho chúng sinh, đặt họ ở chỗ rớt ráo an lạc, sẽ làm thanh tịnh mắt trí tuệ cho tất cả chúng sinh, sẽ tu tập tất cả hạnh tu của Bồ-tát, sẽ an trụ tâm bình đẳng của tất cả Bồ-tát, sẽ thành tựu hành địa của tất cả Bồ-tát, sẽ làm cho tất cả chúng sinh đều hoan hỷ, sẽ xả thí tất cả vật để thực hành Thí ba-la-mật đến tột cùng đời vị lai, làm cho tất cả chúng sinh đều được đầy đủ, những vật uống ăn, y phục, vợ con, đến đầu, mắt, tay, chân tất cả những thứ hiện có trong ngoài ta đều sẽ xả thí không hề luyến tiếc.

Lúc đó, nàng sẽ cản trở ta, lúc bố thí của cải nàng sẽ tiếc lẩn, lúc thí con cái nàng sẽ buồn khổ, lúc cắt tay chân nàng sẽ sầu muộn, lúc bỏ nàng để xuất gia tâm nàng sẽ hối hận.

Thái tử nói kệ bảo nàng Diệu Đức:

*Vì thương xót chúng sinh
Ta phát tâm Bồ-đề
Ở trong vô lượng kiếp
Tu tập Nhất thiết trí.
Trong vô lượng đại kiếp
Tịnh tu những biển nguyện
Nhập địa và trừ chướng
Đều trải vô lượng kiếp.
Ở chỗ Phật ba đời
Học sáu Ba-la-mật
Đầy đủ hạnh phương tiện
Thành tựu đạo Bồ-đề.
Cõi cấu uế mười phương
Ta sẽ đều nghiêm tịnh
Tất cả nạn đường ác
Ta sẽ khiến thoát hẳn.
Ta sẽ dùng phương tiện
Rộng độ các chúng sinh
Khiến diệt tối ngu si
Trụ nơi đạo Phật trí
Sẽ cúng tất cả Phật
Sẽ tịnh tất cả Địa
Khởi tâm đại Từ bi
Đều bỏ vật trong ngoài.
Nàng thấy người đến xin
Hoặc sinh tâm tham tiếc
Tâm ta thích bố thí*

Nàng chớ trái ý ta.
Nếu ta bố thí đâu
Chớ có sinh buồn khổ
Nay ta bảo nàng trước
Cho tâm nàng kiên cố.
Cho đến chặt tay chân
Nàng chớ trách người xin
Nay nàng nghe lời ta
Cần phải suy nghĩ kỹ.
Vật nam nữ yêu thích
Tất cả, ta đều bỏ
Tất cả vật hiện có
Nếu nàng thuận tâm ta
Ta sẽ toại ý nàng.

Đồng nữ thưa:

–Kính vâng lời dạy của Thái tử.

Đồng nữ liền nói kệ đáp lời Thái tử:

Trong vô lượng biển kiếp
Lửa địa ngục đốt thân
Nếu thương thâm nạp tôi
Cam tâm chịu khổ này.
Vô lượng chỗ thọ sinh
Nát thân như vi trần
Nếu thương thâm nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này
Vô lượng kiếp đầu đời
Núi Kim cang lớn rộng
Nếu thương thâm nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này.
Vô lượng biển sinh tử
Dem thịt tôi bố thí
Thái tử thành Pháp vương
Nguyện cho tôi cũng vậy.
Nếu thương thâm nạp tôi
Cho tôi làm thí chủ
Đời đời hành bố thí
Nguyện thường đem tôi thí.
Vì thương chúng sinh khổ
Nên phát tâm Bồ-đề
Thâu nhận chúng sinh rồi
Cũng sẽ thâu nhận tôi.
Tôi chẳng cầu giàu sang
Chẳng tham vui năm dục
Chỉ vì cùng tu hành
Nguyện Thái tử làm chủ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mắt rộng dài xanh biếc
Từ bi nhìn thế gian
Chẳng khởi tâm nhiễm chấp
Quyết thành đạo Bồ-tát.
Chỗ Thái tử bước đi
Đất mọc những hoa báu
Tất làm Chuyển luân vương
Xin thương thấu nạp tôi.
Tôi vừa mộng thấy Phật
Tràng Bồ-đề diệu pháp
Đức Phật ngồi nơi cây
Vô lượng chúng vây quanh.
Tôi mộng thấy Như Lai
Thân như núi chân kim
Tay Phật xoa đầu tôi
Thức dậy tâm hoan hỷ.
Trời quyến thuộc thuở xưa
Tên là Hỷ Quang Minh
Trời đó vì tôi nói
Đạo tràng Phật xuất thế.
Tôi từng nghĩ như vậy
Nguyện thấy thân Thái tử
Trời ấy liền bảo tôi
Nay nàng sẽ được thấy.
Chỉ nguyện trước của tôi
Hôm nay đều trọn đủ
Xin hãy cùng đồng đến
Cúng dường Đức Như Lai.

Thái tử nghe danh hiệu Như Lai Thắng Nhật Thân, tâm vô cùng hoan hỷ muốn được thấy Phật.

Thái tử đem năm trăm châu ma-ni rải trên đồng nữ, ban mão Diệu tạng quang minh bảo và áo Hỏa diệm ma-ni bảo.

Đồng nữ Diệu Đức chẳng rung động, cũng không lộ vẻ mừng, chỉ chấp tay cung kính chiêm ngưỡng Thái tử mắt chẳng hề chớp.

Bà mẹ Thiện Hiên ở trước Thái tử nói kệ rằng:

Cô này rất đoan chánh
Thân công đức trang nghiêm
Xưa nguyện chờ Thái tử
Nay đã được toại ý.
Trì giới có trí tuệ
Đầy đủ các công đức
Khắp tất cả thế gian
Tối thắng không ai bằng.
Từ nơi liên hoa sinh
Chẳng tánh không hèn xấu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thái tử đồng hạnh nghiệp
Xa lìa tất cả lỗi.
Cô này thân dịu dàng
Dường như lụa cõi trời
Tay xúc chạm đến ai
Bệnh đau đều trừ diệt.
Chân lông phát hương thơm
Ngào ngạt không gì bằng
Nếu ai được ngửi đến
Đều trụ nơi tịnh giới.
Màu da như chân kim
Ngồi ngay trên đài hoa
Chúng sinh đều được thấy
Lìa hại đủ tâm từ.
Lời nói rất dịu dàng
Ai nghe cũng hoan hỷ
Chúng sinh nếu được nghe
Đều rời những nghiệp ác.
Tâm tịnh không vết nhơ
Xa lìa những dua nịnh
Xứng tâm mà phát ngôn
Người nghe đều hoan hỷ.
Hòa diệu tâm hổ thẹn
Cung kính bậc Tôn túc
Không tham cũng không dối
Thương xót các chúng sinh.
Tâm cô chẳng ý lại
Sắc tướng và quyến thuộc
Chỉ dùng tâm thanh tịnh
Cung kính tất cả Phật.*

Lúc đó, Thái tử và nàng Diệu Đức đem một ngàn thể nữ cùng quyến thuộc ra khỏi vườn Hương nha, đến đạo tràng Pháp vân quang minh, xuống xe đi bộ tới chỗ của Phật, thấy Đức Phật Thắng Nhật Thân, thân tướng uy nghiêm tịch tĩnh, thân căn điều thuận trong ngoài đều thanh tịnh, như ao Đại long không có cặn nhơ, nên đều sinh tâm kính tin, hết sức vui mừng bèn đánh lễ nơi chân Đức Phật, đi quanh vô số vòng.

Thái tử và nàng Diệu Đức, mỗi người cầm năm trăm hoa sen báu cúng dường Đức Phật.

Thái tử vì Phật nên phát tâm kiến tạo năm trăm Tinh xá bằng gỗ thơm, trang nghiêm với những châu báu xen lẫn năm trăm châu ma-ni.

Đức Phật thuyết giảng kinh Phổ Nhãn Đăng Môn. Thái tử nghe xong, ở trong tất cả pháp đạt được biển Tam-muội. Đó là Tam-muội chiếu khắp tất cả biển nguyện của Phật, Tam-muội chiếu khắp tạng ba đời, Tam-muội hiện thấy tất cả đạo tràng của Phật, Tam-muội chiếu khắp tất cả chúng sinh, Tam-muội đèn trí chiếu khắp tất cả thế gian, Tam-muội đèn trí chiếu tất cả căn trí chúng sinh, Tam-muội mây sáng cứu hộ tất cả chúng sinh, Tam-muội đèn sáng lớn chiếu khắp tất cả chúng sinh, Tam-muội diển nói

tất cả Phật pháp luân, Tam-muội đầy đủ hạnh Phổ Hiền thanh tịnh.

Nàng Diệu Đức đạt được Tam-muội hải tạng khó thắng, chẳng hề thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ-đề.

Thái tử và nàng Diệu Đức cùng quyến thuộc đánh lễ nơi chân Phật, đi quanh vô số vòng, từ tạ trở về cung, đi đến chỗ vua cha, quỳ gối tâu:

–Tâu phụ vương! Đức Như Lai Thắng Nhật Thân đã xuất thế, thành Đẳng chánh giác tại đạo tràng Bồ-đề pháp vân quang minh trong đất nước của ta đến nay chưa bao lâu.

Nhà vua hỏi Thái tử:

–Ai nói cho con hay sự việc ấy?

Thái tử tâu:

–Nàng Cụ Túc Diệu Đức nói cho con hay.

Nghe xong, nhà vua hoan hỷ vô lượng như người nghèo được kho báu. Nhà vua tự nghĩ: “Đức Phật là ngôi báu vô thượng khó được gặp. Nếu được thấy Phật thì dứt hẳn sự sợ hãi nơi đường ác. Đức Phật như bậc Y Vương trị lành tất cả bệnh phiền não, có thể cứu tất cả mọi khổ lớn nơi sinh tử. Đức Phật như Đạo sư, có thể dẫn đưa chúng sinh đến nơi an ổn rốt ráo.

Nhà vua suy nghĩ xong, liền triệu tập chư Tiểu vương, các quan, quyến thuộc và dòng Sát-đế-lợi, Bà-la-môn cùng tất cả quốc dân, tuyên bố thoái vị, nhường ngôi cho Thái tử.

Sau khi làm lễ quán đảnh cho Thái tử, quốc vương Tài Chủ cùng một vạn người đến chỗ Đức Phật, đánh lễ nơi chân Ngài, đi quanh vô số vòng, rồi cùng quyến thuộc lui ra ngồi một phía.

Bấy giờ, Đức Như Lai Thắng Nhật Thân quán sát Quốc vương và đại chúng, rời từ tướng bạch hào phóng ra ánh sáng lớn tên là Nhất thiết thế gian tâm đặng chiếu khắp vô lượng thế giới nơi mười phương. Ánh sáng ấy dừng ở trước tất cả Thế chủ, thị hiện thần lực chẳng thể nghĩ bàn của Như Lai, làm cho tất cả kẻ đáng được hóa độ tâm đều được thanh tịnh.

Lúc đó, Đức Như Lai dùng thần lực tự tại chẳng thể nghĩ bàn hiện thân siêu xuất tất cả thế gian, dùng âm thanh viên mãn vì khắp đại chúng mà nói Đà-la-ni tên là Ngọn đèn trừ tối của tất cả pháp nghĩa, có số Đà-la-ni nhiều như số vi trần nơi cõi Phật làm quyến thuộc.

Quốc vương nghe xong liền được trí lớn sáng suốt.

Trong chúng hội có số Bồ-tát nhiều như số vi trần nơi cõi Diêm-phù-đề đồng thời chứng được môn Đà-la-ni này. Sáu mươi vạn triệu người, sạch tâm hữu lậu đạt được giải thoát. Mười ngàn chúng sinh xa lìa trần cấu được pháp nhãn thanh tịnh. Vô lượng chúng sinh phát tâm Bồ-đề.

Đức Phật lại hiện thân biến khắp vô lượng thế giới nơi mười phương diễn nói pháp Ba thừa hóa độ chúng sinh.

Quốc vương tự nghĩ: “Nếu tu tại gia, ta chẳng thể chứng được diệu pháp như vậy. Nếu ta xuất gia tu học bên Phật thì sẽ được thành tựu”.

Suy nghĩ xong, Quốc vương đến bạch Phật xin xuất gia, Đức Phật chấp thuận.

Quốc vương Tài Chủ cùng một vạn quyến thuộc đồng xuất gia. Không bao lâu, nhà vua và quyến thuộc đồng thành tựu môn Đà-la-ni Ngọn đèn trừ tối của tất cả pháp nghĩa và các môn Tam-muội như trên, lại được mười môn thần thông của Bồ-tát, lại được biện

tài vô biên của Bồ-tát, lại được tịnh thân vô ngại của Bồ-tát, đi đến chỗ chư Phật khắp nơi mười phương để nghe pháp, làm đại Pháp sư diễn nói pháp diệu.

Quốc vương lại dùng thần lực đến thế giới nơi mười phương tùy tâm của chúng sinh mà hiện thân, tán thán Phật xuất thế, nói bản hạnh của Phật, bày bản duyên của Phật, tán dương thần lực tự tại của Như Lai, hộ trì Phật pháp.

Bấy giờ, Thái tử ở tại kim điện, thể nữ vây quanh, đứng ngày rằm, bảy báu tự hiện đến:

1. Bánh xe báu tên là Hành vô ngại.
2. Voi báu tên là Kim cang thân.
3. Ngựa báu tên là Tốc tạt phong.
4. Châu báu tên là Quang tạng.
5. Ngọc nữ báu tên Cự Túc Diệu Đức.
6. Bề tôi báu coi kho tàng tên Đại Tài.
7. Chủ binh báu tên Bồ-tát Ly Cấu Nhân.

Đã đủ bảy báu, thái tử làm Chuyển luân vương cai trị châu Diêm-phù-đề, muôn dân được an lạc.

Nhà vua có ngàn vương tử đủ uy lực dũng mãnh có thể dẹp trừ mọi oán địch.

Trong cõi Diêm-phù-đề có tám vương thành, mỗi thành có năm trăm Tăng phước, mỗi Tăng phước đều lập Tinh xá cao rộng, trang nghiêm với những diệu bảo.

Mỗi vương thành đều thỉnh Đức Như Lai Thắng Nhật Thân đến, dùng vô số phẩm vật thượng diệu để cúng dường.

Lúc nhập thành, Đức Như Lai hiện đại thần lực khiến vô lượng chúng sinh gieo trồng những căn lành, vô lượng chúng sinh tâm được thanh tịnh, thấy Phật hoan hỷ, phát tâm Bồ-đề, khởi tâm đại bi, ban lợi ích cho chúng sinh, siêng tu Phật pháp chứng nhập nghĩa chân thật, trụ nơi pháp tánh, rõ pháp bình đẳng, được trí ba đời, quán khắp ba đời biết tất cả Phật thứ lớp xuất thế, thuyết pháp độ sinh, phát nguyện Bồ-tát, nhập đạo Bồ-tát, biết pháp Như Lai, thành tựu biến pháp, có thể hiện thân khắp tất cả cõi, biết căn tánh và ý muốn của chúng sinh, khiến họ phát khởi chí nguyện đạt Nhất thiết trí.

Bấy giờ, nàng Cù-ba bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Này thiện nam! Thời ấy, Thái tử được ngôi Chuyển luân vương cúng dường Đức Phật Thắng Nhật Thân chính là Đức Phật Thích-ca Mâu-ni hiện nay.

Quốc vương Tài Chủ thuở xưa, nay là Đức Phật Bảo Hoa hiện thành tựu quả vị Vô thượng Bồ-đề tại đạo tràng Hiện nhất thiết thế chủ thân ở thế giới Viên mãn quang, trong thế giới chủng Phổ hiện tam thế ảnh ma-ni vương, tại biển thế giới Hiện pháp giới hư không ảnh tượng vân, cách đây về phương Đông quá số cõi Phật nhiều như số vi trần của biển thế giới, có chúng Bồ-tát vây quanh nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật.

Lúc Đức Như Lai Bảo Hoa tu hạnh Bồ-tát, Đức Phật đã làm nghiêm tịnh biển thế giới này, chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai xuất thế ở đây đều là những vị do Như Lai Bảo Hoa lúc còn làm Bồ-tát, giáo hóa khiến phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Bà Thiện Hiện, thân mẫu của Đồng tử Diệu Đức lúc đó, nay là thân mẫu của ta, là Thiện Mục. Quyển thuộc của nhà vua xưa kia, nay là chúng hội của Đức Như Lai, đều tu hành đủ những hạnh Phổ hiền, thành tựu đầy đủ các đại nguyện, tuy luôn ở tại đạo tràng của Đức Thích-ca Mâu-ni Thế Tôn, mà có thể hiện hữu khắp tất cả thế gian, trụ nơi Tam-muội bình đẳng của các Bồ-tát, thường được hiện thấy tất cả chư Phật, đều

nghe nhận được pháp luân của tất cả Như Lai đã dùng mây âm thanh vi diệu ngang bằng với hư không để diễn nói, đều được tự tại nơi tất cả pháp, tiếng tăm vang khắp các cõi Phật, đến chỗ tất cả đạo tràng, hiện trước tất cả chúng sinh, tùy nghi giáo hóa, điều phục, tu đạo Bồ-tát tận cùng kiếp vị lai thường không gián đoạn, thành tựu đầy đủ những thệ nguyện rộng lớn của Bồ-tát Phổ Hiền.

Này thiện nam! Nàng Diệu Đức xưa kia, nay chính là thân ta.

Sau khi Đức Như Lai Thắng Nhật Thân diệt độ, trong thế giới ấy có sáu mươi ức trăm ngàn triệu Đức Phật xuất thế, ta cùng Luân vương đều phụng sự cúng dường.

Đức Phật đầu tiên hiệu là Thanh Tịnh Thân. Kế đó, có Phật Nhất Thiết Trí Nguyệt Quang Minh Thân, Phật Diêm-phù-đàn Kim Quang Minh Vương, Phật Chư Tướng Trang Nghiêm Thân, Phật Diệu Nguyệt Quang, Phật Trí Quán Tràng, Phật Đại Trí Quang, Phật Kim Cang Na-la-diên Tinh Tấn, Phật Trí Lực Vô Năng Thắng, Phật Phổ An Tường Trí, Phật Ly Cấu Thắng Trí Vân, Phật Sư Tử Trí Quang Minh, Phật Quang Minh Kế, Phật Công Đức Quang Minh Tràng, Phật Trí Nhật Tràng, Phật Bảo Liên Hoa Khai Phu Thân, Phật Phước Đức Nghiêm Tịnh Quang, Phật Trí Diệm Vân, Phật Phổ Chiếu Nguyệt, Phật Trang Nghiêm Cái Diệu Âm Thanh, Phật Sư Tử Dũng Mãnh Trí Quang Minh, Phật Pháp Giới Nguyệt, Phật Hiện Hư Không Ảnh Tượng Khai Ngộ Chúng Sinh Tâm, Phật Hằng Khứ Tịch Diệt Hương, Phật Phổ Chấn Tịch Tĩnh Âm, Phật Cam Lộ Sơn, Phật Pháp Hải Âm, Phật Kiên Cố Vĩng, Phật Ảnh Kế, Phật Nguyệt Quang Hòa, Phật Biện Tài Khẩu, Phật Giác Hoa Trí, Phật Bảo Diệm Sơn, Phật Công Đức Tinh, Phật Bảo Nguyệt Tràng, Phật Tam-muội Thân, Phật Bảo Quang Vương, Phật Phổ Trí Hành, Phật Diệm Hải Đăng, Phật Ly Cấu Pháp Âm Vương, Phật Vô Tỷ Đức Danh Xưng Tràng, Phật Tu Tỷ, Phật Bản Nguyện Thanh Tịnh Nguyệt, Phật Chiếu Nghĩa Đăng, Phật Thâm Viển Âm, Phật Tỳ-lô-giá-na Thắng Tạng Vương, Phật Chư Thừa Tràng, Phật Pháp Hải Diệu Liên Hoa Có sáu mươi ức trăm ngàn triệu Đức Phật như vậy xuất thế trong thế giới ấy, ta đều phụng sự cúng dường.

Đức Phật cuối cùng hiệu là Quảng Đại Giải, ở chỗ Đức Phật này, ta được mất trí thanh tịnh.

Lúc đó, Đức Phật Quảng Đại Giải vào thành giáo hóa, ta làm Vương phi, cùng Quốc vương kính lễ Phật, đem những diệu vật dâng lên cúng dường, nghe Đức Phật giảng nói pháp môn Xuất Sinh nhất thiết Như Lai đấng, ta liền chứng được môn giải thoát Quán sát tất cả cảnh giới nơi biển Tam-muội của Bồ-tát.

Này thiện nam! Khi ta đã được môn giải thoát này, cùng với Bồ-tát ở trong số kiếp nhiều như số vi trần của cõi Phật siêng năng tu tập, phụng sự cúng dường vô lượng chư Phật, hoặc trong một kiếp phụng sự một Đức Phật, hoặc hai, hoặc ba, hoặc vô số, hoặc gặp số Phật nhiều như số vi trần của cõi Phật, ta đều thân cận phụng sự cúng dường, nhưng chưa biết được thân hình, sắc, diện, thân nghiệp, tâm hành, trí tuệ, cảnh giới Tam-muội của Bồ-tát.

Này thiện nam! Nếu có chúng sinh được thấy Bồ-tát tu hạnh Bồ-đề, hoặc nghi, hoặc tin, Bồ-tát đều dùng những phương tiện thế gian, xuất thế gian để thu giữ họ, dùng họ làm quyến thuộc, khiến họ không thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Ta gặp Đức Phật Quảng Đại Giải và sau khi được môn giải thoát này, ta cùng với Bồ-tát chung tu tập trong số kiếp nhiều như số vi trần của trăm cõi Phật, trong những kiếp ấy có bao nhiêu Đức Phật xuất thế, ta đều thân cận phụng sự cúng dường, nghe Phật thuyết pháp, đọc tụng thọ trì. Ở chỗ chư Như Lai đó, ta được

những pháp môn giải thoát ấy, biết những loại ba đời, nhập những thứ biển cõi, thấy chư Phật thành Đẳng chánh giác, vào những chúng hội, phát những đại nguyện của Bồ-tát, tu những diệu hạnh của Bồ-tát, được những giải thoát của Bồ-tát, nhưng chưa biết được môn giải thoát Phổ Hiền mà Bồ-tát đã đạt được. Vì sao? Vì môn giải thoát Phổ Hiền của Bồ-tát như hư không rộng lớn, như tên gọi của chúng sinh, như biển ba đời, như biển mười phương, như biển pháp giới, vô lượng, vô biên.

Môn giải thoát Phổ Hiền của Bồ-tát đồng với cảnh giới của Như Lai.

Này thiện nam! Ta ở trong số kiếp nhiều như số vi trần của cõi Phật quán thân Bồ-tát không biết nhàm chán. Như người nam nữ đa dục tụ họp, ái nhiễm nhau sinh vô lượng vọng tưởng, cũng vậy, ta quán thân của Bồ-tát, nơi mỗi lỗ chân lông, mỗi niệm đều thấy vô lượng, vô biên thế giới rộng lớn, những sự an trụ, đủ loại trang nghiêm, đủ loại hình trạng, có đủ những loại núi, đất, mây, danh hiệu, Phật xuất thế, những đạo tràng chúng hội, diễn thuyết những Khế kinh, những sự quán đỉnh, các thừa, những phương tiện, những thanh tịnh.

Lại trong mỗi niệm, thường thấy nơi mỗi lỗ chân lông của Bồ-tát vô biên biển Phật, ngồi đủ những đạo tràng, hiện đủ những thần biến, thuyết đủ các thứ pháp, thuyết đủ các loại kinh hằng không gián đoạn.

Lại, nơi mỗi lỗ chân lông của Bồ-tát thấy vô biên biển chúng sinh, đủ những thứ trụ xứ, đủ các hình mạo, đủ các tạo nghiệp, đủ các căn tánh.

Lại, nơi mỗi lỗ chân lông của Bồ-tát, thấy vô biên môn hạnh của các Bồ-tát nơi ba đời. Đó là: Vô biên nguyện rộng lớn, vô biên bậc sai biệt, vô biên Ba-la-mật, vô biên sự thuở xưa, vô biên môn đại Từ, vô biên mây đại Bi, vô biên tâm đại Hỷ, vô biên phương tiện thâm giữ chúng sinh.

Này thiện nam! Trong số kiếp nhiều như số vi trần của cõi Phật, mỗi niệm ta đều xem thấy nơi mỗi chân lông của Bồ-tát như vậy, chỗ đã đến không đến lại nữa, chỗ đã thấy không thấy lại nữa, tìm cầu ngăn mé rốt ráo không thể được, cho đến thấy Thái tử Tất-đạt ở trong hoàng cung, thể nữ vây quanh, ta dùng sức giải thoát xem nơi mỗi chân lông của Bồ-tát đều thấy tất cả sự việc trong pháp giới ba đời.

Này thiện nam! Ta chỉ được môn giải thoát Quán sát biển Tam-muội này của Bồ-tát.

Còn như chư Đại Bồ-tát hành trì rốt ráo vô lượng biển phương tiện, vì tất cả chúng sinh mà hiện thân tùy loại, vì tất cả chúng sinh mà nói hạnh tùy lạc, nơi mỗi chân lông hiện vô biên biển sắc tướng, biết các pháp tánh, lấy vô tánh làm tánh, biết tánh chúng sinh đồng tướng hư không, chẳng có phân biệt, biết thần lực của Phật đồng với như như, khắp tất cả chỗ thị hiện vô biên cảnh giới giải thoát, trong một niệm có thể tự tại nhập pháp giới rộng lớn, tự tại nơi tất cả pháp môn của các địa Bồ-tát, thì ta làm thế nào biết hết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Trong thế giới này có Phật mẫu Ma-da. Ông nên đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, ở trong thế gian không nhiễm chấp, cúng dường chư Phật không thôi nghỉ, tu nghiệp của Bồ-tát trọn chẳng thoái chuyển, lìa tất cả chướng ngại, nhập giải thoát của Bồ-tát, chẳng do người khác mà trụ nơi tất cả đạo Bồ-tát, đến chỗ tất cả Như Lai, thâm tóm tất cả cõi của chúng sinh, tận cùng kiếp vị lai tu hạnh Bồ-tát, phát nguyện Đại thừa, tăng trưởng thiện căn cho tất cả chúng sinh thường không thôi nghỉ.

Bấy giờ, nàng Thích-ca Cù-ba, muốn làm rõ thêm nghĩa giải thoát này, nên nương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

theo thần lực của Phật, nói kệ rằng:

*Nếu ai thấy Bồ-tát
Tu hành những công hạnh
Khởi tâm thiện, bất thiện
Bồ-tát đều thấu nhận.
Kiếp số thưở lâu xa
Như vi trần trăm cõi
Có kiếp tên Thanh tịnh
Thế giới tên Quang minh.
Kiếp này Phật xuất thế
Sáu mươi ngàn muôn ức
Đức Như Lai sau cùng
Hiệu là Pháp Trùng Đăng
Sau khi Phật Niết-bàn
Có vua tên Trí Sơn
Thống lãnh Diêm-phù-đề
Tất cả không oán địch.
Có năm trăm Vương tử
Thân uy nghiêm dũng kiện
Các căn đều thanh tịnh
Ai thấy cũng hoan hỷ.
Quốc vương và Thái tử
Kính tin cúng dường Phật.
Hộ trì tạng Phật pháp
Cũng thích siêng tu tập
Thái tử tên Thiện Quang
Thanh tịnh nhiều phương tiện
Thân tướng đều viên mãn
Người thấy không nhàm chán.
Năm trăm ức người đều
Cùng xuất gia học đạo
Dũng mãnh vững tinh tấn
Hộ trì chánh Phật pháp.
Vương đô tên Trí thọ
Ngàn ức thành bao quanh
Có rừng tên Tịnh đức
Nhiều châu báu trang nghiêm.
Thiện Quang ngụ rừng này
Tuyên thuyết chánh Phật pháp
Sức biện tài trí tuệ
Khiến chúng đều thanh tịnh.
Có lúc nhân khát thực
Vào vương đô Trí thọ
Đi đứng rất an tường
Tâm chánh tri chẳng loạn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trong thành có Cư sĩ
Hiệu là Thiện Danh Xưng
Ta là con gái ông
Tên là Tịnh Nhật Quang
Ta ở trong đô thành
Gặp thái tử Thiện Quang
Thấy thân tướng đoan nghiêm
Tâm ta sinh luyến mến.
Khi xin đến nhà ta
Tâm ta càng ái nhiễm
Liên cỡi ngay chuỗi ngọc
Trân châu để vào bát.
Dù vì tâm ái nhiễm
Cúng dường Phật tử ấy
Hai trăm năm mươi kiếp
Cũng chẳng đọa đường ác.
Hoặc sinh nhà Thiên vương
Hoặc làm con Nhân vương
Hằng gặp ngài Thiện Quang
Thân tướng tốt trang nghiêm.
Sau đó quá hai trăm
Năm mươi kiếp kế tiếp
Ta sinh nhà Thiện Hiện
Tên Cụ Túc Diệu Đức.
Ta được gặp Thái tử
Sinh tâm rất tôn trọng
Muốn được theo hầu hạ
May mắn được thâu nạp.
Ta cùng với Thái tử
Đến lễ Phật Thắng Nhật
Cung kính cúng dường xong
Ta phát tâm Bồ-đề.
Ở trong một kiếp đó
Có sáu mươi ức Phật
Đức Thế Tôn sau cùng
Hiệu là Quảng Đại Giải.
Ta được mắt thanh tịnh
Biết rõ các pháp tướng
Thấy khắp chỗ thọ sinh
Trừ hẳn tâm điên đảo.
Ta được môn giải thoát
Quán cảnh định Bồ-tát
Một niệm nhập mười phương
Biển cõi chẳng nghĩ bàn
Ta thấy các thế giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tịnh ược nhiều sai khác
Đối tịnh chẳng tham ưa
Đối ược chẳng ghét bỏ.
Thấy khắp các thế giới
Đức Phật ngồi đạo tràng
Đều ở trong một niệm
Phóng vô lượng ánh sáng
Một niệm vào đợc khắp
Trong vô số chúng hội
Cũng biết những Tam-muội
Của chúng hội đã đợc.
Một niệm đều biết rõ
Những hạnh nguyện rộng lớn
Vô lượng địa phương tiện
Và tất cả biển nguyện
Ta quán thân Bồ-tát
Vô biên kiếp tu hành
Mỗi mỗi lỗ chân lông
Câu tìm chẳng thể đợc
Nơi mỗi mỗi chân lông
Hiện cõi không thể nói
Địa, thủy, hỏa, phong luân
Đều đủ cả trong đó.
Bao nhiêu sự kiến lập
Bao nhiêu thứ hình trạng
Bao nhiêu thân, danh hiệu
Vô biên thứ trang nghiêm
Ta thấy các biển cõi
Vô số các thế giới
Cũng thấy Phật trong đó
Thuyết pháp dạy chúng sinh.
Chẳng biết thân Bồ-tát
Và tất cả nghiệp thân
Cũng chẳng biết tâm trí
Hành đạo trong nhiều kiếp.

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân nàng Thích-ca Cù-ba, nhiễu quanh vô số vòng, rồi từ tạ ra đi.

